

freds (Winther), der har fremdraget dette Punkt. Krigsskatten blev jo paalagt for Krigens Skyld, og det er eiendommeligt, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sammenfillede Krigsskatten med Hartkornskatten. Hartkornskatten, Stempelafgiften og andre Skatter, som kunne nævnes, ere jo paalagte som blivende Afgifter, hvorimod Krigsskatten er paalagt som en midlertidig Afgift, om der end ikke er stillet en udtrykkelig Bærelse for dens Ophør. At den er paalagt som midlertidig Afgift fremgik saaa tydelig som Noget af de Forhandlinge, som den Gang fandt Sted, og det ligger jo i selve Navnet. Man kunde derfor sige, at det var et i strengeste Grad retfærdigt Krav, at selve Krigsskatten ophørte, efter at Anledning dertil var ophørt; men imidlertid fremgaar det jo af Folkethingets og jeg kan sige ogsaa af Regjerings og Landsthingets tidligere Forslag og Beslutninger i Toldsagen, at af de Artikler eller Varegrupper, som Krigsskatten omfatter, er der kun en eneste, i hvilken man ønsker en Nedsættelse, hvorimod man foretrækker at lade Krigsskatten bestaa for de øvrige Artiklers og Varegrupperes Vedkommende og søge Nedsættelsen paa andre Punkter. Naar jeg derfor, idet jeg formelt ikke kan Andet end tiltræde den Bemærkning, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds om Krigsskatten, dog maa gjøre en Indvending imod ham, saa er det den, at det ikke maa være Krigsskatten selv, man maa kræve ophævet, men at det derimod er Toldafgifterne, man maa kræve nedsatte med et Beløb, svarende til Krigsskatten, og det er overensstemmende med de Beslutninger, der tidligere ere fattede i dette Thing, og som i Virkeligheden ogsaa have fundet betingelsesvis Medhold fra tidligere Regjeringer saavel som fra det andet Thing. Vi tør jo ganske sikkert ikke vente Noget i den Henseende fra den høitærede Regjerings Side, thi den høitærede Finantsminister staar jo i dette Stykke paa et yderst konservativt Standpunkt, idet han glæder sig ved, at der kommer saa store Indtægter ind i Statskassen, selv om den ikke har noget særligt Brug eller Behov for de Penge, der saaledes flyde ind. Der er jo opsamlet betydelige Fonds i Statens Kasse, som anbringes eller anvendes paa Maader, hvis Hensigtsmæssighed jeg i det Mindste vil kalde særdeles tvivlsom, og under saadanne Omstændigheder som de nuværende tørde der netop være Anledning til snarere at opbruge af den Kassebeholdning, der er opsamlet, for at lette Befolkningens Skattebyrden end at paalægge forsøgede Byrder. — Se vi hen til selve Finantsloven, saa har den høitærede Finantsminister jo anstillet en Sammenligning mellem Finantslovsforslaget for i Aar og for forrige Aar. Det maa fra et vist Synspunkt være paafaldende, at den høitærede Finantsminister ikke har sammenlignet Finantslovsforslaget for i Aar med Finantsloven, saaledes som den blev

vedtaget i Foraaret. Man kan dog ikke saa ganske se bort fra, at Finantsloven, saaledes som den er vedtagen, er en af begge Thing vedtagen og af Regjeringen stadfæstet Lov, i hvilken Finantslovsforslaget, som ligger til Grund for Finantsloven, maa betragtes som dødt og begravet. Paa den Maade kom den høitærede Finantsminister til Resultater, som jeg tør sige egentlig ere uvedkommende, thi det, som er os vedkommende, er, hvorledes den Finantslov, som Ministeriet nu foreslaar os, forholder sig til den Finantslov, som er vedtagen for indeværende Finantsaar, og anstille vi denne Sammenligning, saa ville vi finde, at Indtægterne ere formindskede med 1½ Million Kroner og Udgifterne forhøiede med 2½ Million Kroner; det gjør altsaa en Forskel af 4 Millioner Kroner. Udgiftsforhøielsen falder udelukkende, tør jeg sige, paa de militære Ministerier, ja, der falder endog der en større Udgiftsforhøielse end selve Finantslovsforslaget udviser, idet nemlig Udgiftsforhøielsen paa de militære Ministerier, som i Alt omfatte en Udgift af imellem 18 og 19 Millioner Kroner, selv om Udgifterne til Tyr og Bagervæsenet o. s. v. under Marineministeriet holdes udenfor, udgjør noget over 3½ Million Kroner. I disse 3½ Million Kr. fter der en Nedsættelse ved Forslagene paa § 27, som medfører en Mindreudgift af henved 1 Million Kr., væsentlig hidrørende fra, at Sernbanebroen over Limfjorden er fuldenbt, og at der ikke kræves saa betydelige Bidrag til Udvidelsen af de bestaaende Sernbaneanlæg, samt at der ikke kræves Laan til Havne og deslige, hvilke Laan forøvrigt høre til de Poster, som pleie at komme til under Finantslovens Behandling, og som man derfor ikke tør regne videre med. Naar denne henved 1 Million Kr. drages fra de 3½ Million Kr., udkommer der omtrent 2½ Million Kroner, som udgjør den samlede Forhøielse af Udgifterne. At kræve en saa betydelig Forhøielse af Udgifterne i et Aar som dette, forekommer mig vidner om en høi Grad af Mangel paa finantsiel Indsigt eller Skjønsmhed. Der findes tværtimod ikke blot paa de militære Ministerier, men paa mange andre Punkter af Finantsloven Rækker af Poster, i hvilke en Nedsættelse under de nuværende Forhold maa betragtes som ønskelig og fra et nationaløkonomisk Synspunkt endog fornøden. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at ikke blot de besiddende, men ogsaa de besiddelsesløse, de arbejdende Klassers Vel bedst vil fremmes derved, at Staten tager saa saa Penge ud af Befolkningens Lomme som muligt og indskrænker sine Udgifter saa meget som muligt. Jeg tror, at disse Klassers Vel i langt høiere Grad vil fremmes ved disse Midler end derved, at Finantsministeriet i større eller mindre Grad, saaledes som det synes, at det var det ærede Medlems Mening, gjøres til et Naadessekretariat, eller at man gennem Finantserne læg-